

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług⁽¹⁾, lub w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, Republika Czeska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art.17 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Czeskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji wskazanej dyrektywy do prawa krajowego upłynął w dniu 21 grudnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 373, s. 37

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2009 r. — Komisja przeciwko Niemcom

(Sprawa C-17/09)

(2009/C 69/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: B. Schima i C. Zadra, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że z powodu udzielenia przez miasto Bonn i Müllverwertungsanlage Bonn GmbH zamówienia publicznego na usługi w zakresie usuwania odpadów organicznych i odpadów zielonych, bez przeprowadzenia procedury udzielenia zamówienia z europejskim ogłoszeniem o przetargu, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej ma mocy przepisów art. 8 w związku z tytułami III — VI dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi⁽¹⁾,
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest umowa o odpłatne świadczenie usług w zakresie usuwania odpadów organicznych i odpadów zielonych zawarta pomiędzy miastem Bonn i Müllverwertungsanlage Bonn GmbH (zwaną dalej „MVA GmbH”), z jednej strony, a prywatnym przedsiębiorstwem zajmującym się usuwaniem odpadów EVB Entsorgung und Verwertung Bonn GmbH & Co. KG (zwanym dalej „EVB”), z drugiej. MVA GmbH jest przedsiębiorstwem komunalnym, którego kapitał w 93,46 % posiada Stadtwerke Bonn GmbH — spółka w 100 % zależna od miasta Bonn — a w 6,54 % bezpośrednio miasto Bonn. W umowie tej EVB zobowiązało się, po pierwsze, do zbierania, wstępnego sortowania oraz do dostarczania odpadów do gospodarstw domowych w celu ich usuwania do zakładu przetwarzania odpadów miasta Bonn, a po drugie, do usuwania we własnych urządzeniach kompostujących odpadów organicznych i odpadów zielonych zebranych na obszarze miasta Bonn, w zamian za roczne wynagrodzenie w wysokości 6 milionów DEM.

Mimo że powyższa umowa stanowiła publiczne zamówienie na usługi w rozumieniu art. 1 lit. a) dyrektywy 92/50/EWG, została ona zawarta z EVB bezpośrednio, bez przeprowadzania formalnej procedury udzielenia zamówienia publicznego i bez europejskiego ogłoszenia o przetargu. Umowa bezspornie dotyczy świadczenia usług usuwania odpadów w rozumieniu kategorii 16 załącznika I A do tej dyrektywy i przekracza znaczenie próg, od którego dyrektywa znajduje zastosowanie.

Wbrew stanowisku rządu federalnego małe znaczenie ma kwestia, czy poza usługami kompostowania umowa dotyczy również innych usług świadczonych przez miasto lub MVA GmbH na rachunek EVB. Zasadniczy charakter ma natomiast okoliczność, że umowa nakłada na EVB wiążące zobowiązanie wobec miasta polegające na świadczeniu usług kompostowania za zapłatą wynagrodzenia. Nie można twierdzić, że usługi te mają charakter pomocniczy lub są bez znaczenia na gruncie umowy, gdyż stanowią one jeden z głównych elementów negocjowanych przez strony i są również ważną częścią uzgodnionego wolumenu świadczeń pod względem ekonomicznym.

Komisja nie może również zgodzić się z podnoszonym przez rząd federalny argumentem, zgodnie z którym miasto Bonn miało prawo, na gruncie art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 92/50/EWG, udzielić zamówienia na usługi kompostowania w ramach procedury negocjacyjnej, bez wcześniejszej publikacji ogłoszenia o zamówieniu. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału przepis ten należy interpretować ściśle, a ciężar wykazania rzeczywistego wystąpienia wyjątkowych okoliczności uzasadniających odstępstwo spoczywa na stronie, która się na niego powołuje. Ponieważ rząd federalny nie wykazał w sposób wystarczający, że EVB przysługiwało wyłączne prawo świadczenia spornych usług kompostowania, ani jaka była podstawa prawna tej wyłączności, nie można uznać, że zostały spełnione przesłanki zastosowania odstępstwa z art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 92/50/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209, s. 1.